

غزل

مجبوری و مختاری، دوری و شناسائی
 اے حسن چہ می خواہی، اے عشق چہ فرمائی
 رُو پوش شدی از من، اما بدل آسائی
 اے رازِ درونِ من، پنهانی و پیدائی
 تاریکی زودہ را ہم، شمعِ رُخ تو خواہم
 دارند نہ دستانم، اشراقی و مستائی
 چوں شمعِ فروزانم، در محفلِ بیگانہ
 تنہائی و تنہائی، با انجمنِ آرائی!
 لبستم و دیدم من اعجازِ جمالت را
 محرومِ زباںِ حشیم، آموختہ گویائی
 اے لالہ دشتی تاگیری نہ بفرقی جا
 بے مصرف و بے حاصلِ زیبائی و رعنائی

اے ساقیِ فرزانہ، در ساغرِ ملت ریز
 ہم کیشی و ہم سخنی، ہم فکری و ہم رائی